

БЕСЕДА НАРКОМА ИНОСТРАННЫХ ДЕЛ СССР В. М. МОЛОТОВА С ВИЦЕ-МИНИСТРОМ* ИНОСТРАННЫХ ДЕЛ КОРОЛЕВСТВА ШВЕЦИИ Э. БОГЕМАНОМ

19 августа 1940 г.

Богеман, явившийся на прием вместе с Ассарссоном [Assarsson], заявляет, что его переговоры с тов. Микояном благополучно приближаются к концу. Шведское правительство, придающее большое значение развитию экономических отношений с СССР, сделало немало жертв для того, чтобы переговоры имели хорошие результаты. Богеман [Boheman] предполагает, что он сможет убедить свое правительство принять договор в том виде, в котором он намечается. Его задача была бы облегчена, если бы он мог заявить своему правительству что-либо определенное по вопросу о шведских имущественных интересах в Эстонии, Латвии и Литве. Эти интересы весьма значительны для Швеции. Правительства трех Прибалтийских республик должны по займам Шведскому правительству и отдельным шведским компаниям 35 млн. крон. Кроме того, имеются коммерческие долги на сумму 5 млн. крон. В Эстонии, Латвии и Литве есть фабрики, принадлежавшие шведам, ныне национализированные. Номинальная стоимость этих фабрик, без учета амортизации, составляет 30 млн. крон. Эти цифры являются лишь предварительными и нуждаются в дальнейшем уточнении. Шведское правительство готово прийти к соглашению по вопросу о возмещении ущерба шведским имущественным интересам в Прибалтике. Богеман желал бы получить заверения, что этот вопрос будет благоприятно рассмотрен правительством СССР.

В доказательство доброй воли Шведского правительства Богеман ссылается на беспрепятственный перевод золота Прибалтийских стран из Швеции в СССР. Швеция так поступила с золотом потому, что она имела полную уверенность в том, что Советский Союз будет соблюдать ее права и интересы.

Тов. Молотов отвечает, что Шведское правительство не пожалеет, что оно именно так поступило с золотом. Относительно шведских претензий тов. Молотов заявляет, что он не знаком с их характером и размерами. Вопрос должен быть предварительно изучен. Некоторые суммы из шведских кредитов Прибалтийским странам, вероятно, были использованы против СССР, и понятно, что говорить об этих суммах мы не можем. Правительства Эстонии, Латвии и Литвы еще не рассматривали вопроса о шведских претензиях. Некоторые уступки в этом вопросе возможны и желательны. Тов. Молотов обещает вмешаться в это дело и выяснить отношение правительств Прибалтийских республик к шведским претензиям и возможность некоторых уступок с их стороны в пользу Швеции.

Что же касается торговых переговоров, то самое лучшее, если они будут завершены. Следует надеяться, что торговый договор будет выгоден обеим странам, если будет реализовано то, что в настоящее время намечается.

Богеман говорит, что он, очевидно, не может настаивать на том, чтобы все шведские претензии были удовлетворены полностью. Шведское правительство хотело бы, чтобы вопрос о претензиях обсуждался в благожелательном направлении путем переговоров в Смешанной советско-шведской комиссии, которую оно предлагает образовать. Богеман оспаривает слова тов. Молотова о том, что шведские кредиты могли быть частично использованы против СССР: Швеция давала кредиты для вполне определенного строительства. Например, в Латвии на шведские кредиты построена гидросиловая установка, являющаяся лучшей в Европе, в Эстонии на шведские деньги была построена фабрика по обработке сланцев и т. д.

Тов. Молотов говорит, что он сначала должен сориентироваться в этом деле, а затем уже будет видно, как его следует вести.

Богеман высказывает предположение, что при выяснении вопроса с представителями прибалтийских правительств тов. Молотову будет полезен список шведских претензий. Такой список Богеман может тов. Молотову вручить сейчас. Тов. Молотов уклоняется от принятия списка, ссылаясь на то, что он понадобится на 2-й стадии рассмотрения вопроса, т. е. тогда, когда будет выяснено мнение правительств Эстонии, Латвии и Литвы и представители НКВД вступят по этому вопросу в контакт с теми лицами, которых для этого назначит Шведское правительство. Прежде всего, необходимо выяснить, как относятся к необходимым уступкам правительства Эстонии, Латвии и Литвы. Тов. Молотов обещает ускорить рассмотрение этого вопроса.

Поблагодарив тов. Молотова за ответ, Богеман заявляет, что Шведское правительство, будучи заинтересованным в сохранении мира в нашей части земного шара, желало бы знать, как смотрит тов. Молотов на нынешнее состояние отношений между СССР и Финляндией. Шведское правительство желает, чтобы советско-финляндские отношения были наилучшими, и готово этому содействовать.

Тов. Молотов отвечает, что в своем заявлении на Верховном Совете СССР от 1 августа он указал, что хорошее развитие советско-финляндских отношений зависит прежде всего от самой Финляндии.

Военные меры, принимаемые Финляндией на границах с СССР, и враждебные СССР высказывания, которые имеют место в кругах правительства Финляндии, вызывают законное недоумение СССР. Например, такие высказывания, что "тот не финн, кто мирится с положением, созданным советско-финляндским мирным договором", и "кто не стоит за возвращение того, что было потеряно". Непонятно, чего хотят финны достигнуть такими действиями и такими разговорами. Такие разговоры ведутся. Так говорит, в частности, и Маннергейм.

Ассарссон отрицает наличие реваншистских настроений у Маннергейма. Паасикиви рассказывал Ассарссону о том, что Маннергейм выступал против советско-финляндской войны. Когда в Хельсинки обсуждался вопрос о том, начинать ли войну против СССР, то только Паасикиви и Маннергейм проголосовали против войны.

Богеман заявляет, что он убежден в том, что подавляющее большинство населения Финляндии хочет жить в хороших отношениях с СССР. Финны доказали это отставкой Таннера. Что же касается военных мер, принятых на границах с СССР, то не объясняются ли они страхом, который в настоящее время стал повсеместным явлением.

Тов. Молотов соглашается с тем, что финляндское население не желает войны с СССР. Население любой страны не хочет войны. Но в правительственных кругах могут существовать другие настроения. Если против войны с СССР проголосовали, как говорит Ассарссон, только 2 человека, то это доказывает наличие авантюристических элементов в правящих кругах Финляндии. Таннер ушел не совсем. Он только отошел в тень, но у него есть союзники в правительстве. Финляндское правительство инспирирует враждебные СССР настроения. Советскому Союзу известно о военных мероприятиях в Финляндии, но неизвестно — чего хотят добиться этим путем финны. Финляндское правительство ведет двойную игру: будто бы борется с антисоветскими настроениями, а на деле их поддерживает.

Что же касается отношения к Финляндии со стороны Советского правительства, то оно, чтобы улучшить советско-финляндские отношения, пошло навстречу желаниям финляндского правительства в области экономических отношений с СССР.

Богеман говорит, что информация тов. Молотова о Финляндии недостаточно обобщена. Шведы хорошо знают, что финны не хотят войны с СССР. Есть, конечно, среди

них авантюристические элементы, но не они определяют политику. Богеман хорошо знает Рюти и не так давно имел с ним продолжительную беседу. Он, Богеман, убежден в желании финляндского правительства иметь мирные отношения с СССР. Финляндия слишком занята своими внутренними делами: ей необходимо провести большие работы по восстановлению своего хозяйства. Богеман может дать формальное заверение в том, что его правительство сделает все возможное, чтобы со стороны Финляндии не было никаких антисоветских выступлений.

Советское правительство было информировано о военных мерах Финляндии. Может быть, Финляндское правительство тоже было информировано о военных мероприятиях с советской стороны и пошло в свою очередь на принятие военных мер. Советский Союз — самая большая держава Европы, ей нечего бояться, тем более что силы Советского Союза остаются совершенно нетронутыми. Бедные финны ничего не смогут сделать Советскому Союзу.

Тов. Молотов отвечает, что его информация, возможно, неполна, но она правильна. Несмотря на это, добавляет тов. Молотов, мы можем еще потерпеть.

Записал Подцеров

АВП РФ, ф. 06, оп. 2, п. 2, д. 15, л. 90—94.

Источник: Министерство Иностранных Дел Российской Федерации. Документы внешней политики. 1940—22 июня 1941. XXIII:1. № 331. Москва: Междунар. отношения, 1995.

[* *По-шведский Kabinettssekreterare*]

CONVERSATION OF THE PEOPLE'S COMMISSAR FOR FOREIGN AFFAIRS OF THE USSR V.M. MOLOTOV WITH THE VICE MINISTER* OF FOREIGN AFFAIRS OF THE KINGDOM OF SWEDEN E. BOHEMAN

19 August 1940

Boheman, who appeared at the appointment together with Assarsson, tells that his negotiations with Comrade Mikoyan are safely approaching the end. The Swedish government, which attaches great importance to the development of economic relations with the USSR, made many sacrifices in order for the negotiations to have good results. Boheman assumes that he will be able to convince his government to accept the treaty as it is intended. His task would be facilitated if he could tell something definite to his government on the issue of Swedish property interests in Estonia, Latvia and Lithuania. These interests are very significant for Sweden. The governments of the three Baltic republics owe loans to the Swedish government and individual Swedish companies 35 million crowns. In addition, there are commercial debts in the amount of 5 million crowns. In Estonia, Latvia and Lithuania there are factories belonging to the Swedes, which are now nationalized. The nominal value of these factories, without depreciation, is 30 million crowns. These figures are only preliminary and need further clarification. The Swedish government is ready to reach an agreement on compensation for damage to Swedish property interests in the Baltics. Boheman would like to receive assurances that this issue will be favorably considered by the government of the USSR. Boheman would like to receive assurances that this issue will be favorably considered by the government of the USSR.

As proof of the goodwill of the Swedish government, Boheman refers to the unimpeded transfer of the gold of the Baltic countries from Sweden to the USSR. Sweden did this with gold because she had full confidence that the Soviet Union would respect her rights and interests.

Comrade Molotov replies that the Swedish government will not regret that it did just that with gold. Regarding the Swedish claims Comrade Molotov declares that he is not familiar with their character and sizes. The question must be studied before that. Some of the amounts from Swedish loans to the Baltic countries were probably used against the USSR, and it is clear that we cannot talk about these amounts. The governments of Estonia, Latvia and Lithuania have not yet examined the issue of the Swedish claims. Some concessions on this issue are possible and desirable. Comrade Molotov promises to intervene in this matter to find out the attitude of the governments of the Baltic republics to the Swedish claims and the possibility of some concessions on their part in favour of Sweden.

As far as trade negotiations are concerned, it is best if they are completed. It is hoped that the trade agreement will be favourable to both countries if what is currently planned will be implemented.

Boheman says that he obviously cannot insist that all Swedish claims be fully satisfied. The Swedish government would like to see the issue of claims discussed in a favorable direction through negotiations in the Joint Soviet-Swedish Commission, which it suggests to be formed. Boheman challenges the words of Comrade Molotov that Swedish loans could have been partly used against the USSR: Sweden provided loans for perfectly specified construction sites. For example, in Latvia, a hydraulic power plant was built with Swedish loans, which

is the best in Europe, in Estonia, a oil shale processing factory was built with Swedish money, etc.

Comrade Molotov says that he must first orient himself in this matter, and then it will already clear, how it should be managed.

Boheman suggests that when clarifying the issue with representatives of the Baltic governments, Comrade Molotov will find the list of Swedish claims useful. Such a list can Boheman present to Comrade Molotov now.

Comrade Molotov refuses to accept the list, referring to the fact that it will be needed at the second stage of the consideration of the issue, i.e. when the opinion of the governments of Estonia, Latvia and Lithuania is clarified and the representatives of the People's Commissariat for Foreign Affairs will contact those persons on this issue, whom the Swedish government will appoint for this. First of all, it is necessary to find out how the governments of Estonia, Latvia and Lithuania regard the necessary concessions. Comrade Molotov promises to speed up the consideration of this question.

Thanking Comrade Molotov for his answer, Boheman declares that the Swedish government, being interested in preserving peace in our part of the globe, would like to know how Comrade Molotov views the current state of relations between the USSR and Finland. The Swedish government wants Soviet-Finnish relations to be the very best and is ready to play a role in this.

Comrade Molotov replies that in his speech to the Supreme Soviet of the USSR on August 1, he indicated that the good development of Soviet-Finnish relations depends primarily on Finland herself.

The military measures taken by Finland on the borders with the USSR, and the statements hostile to the USSR, which are taking place in the circles of the Finnish government, cause legitimate bewilderment to the USSR. For example, such statements that "he is not a Finn who reconciles with the situation created by the Soviet-Finnish peace treaty", and "who does not stand for the return of what was lost." It is not clear what the Finns want to achieve with such actions and such conversations. Such conversations are going on. So speaks, in particular, also Mannerheim.

Assarsson denies the existence of Mannerheim's revanchist mood. Paasikivi told Assarsson that Mannerheim spoke against the Soviet-Finnish war. When in Helsinki the question of whether to begin a war against the USSR was discussed, only Paasikivi and Mannerheim voted against the war.

Boheman states that he is convinced that the overwhelming majority of the Finnish population wants to live in good relations with the USSR. The Finns proved this by Tanner's resignation. As for the military measures taken on the borders with the USSR, are they not explained by fear, which on these days has become a widespread phenomenon.

Comrade Molotov agrees that the Finnish population does not want war with the USSR. The population of any country does not want war. But there may be other moods in government circles. If, as Assarsson says, only 2 people voted against the war with the USSR, then

this proves the existence of adventurous elements in the ruling circles of Finland. Tanner didn't leave for good. He has only receded into the shadows but he has allies in the government. The Finnish government inspires sentiments hostile to the USSR. The Soviet Union is aware of military measures in Finland, but it is not known what the Finns want to achieve this way. The Finnish government is playing a double game: it seems to be fighting anti-Soviet sentiments, but in fact it supports them.

As for the attitude towards Finland on the part of the Soviet government, to improve the Soviet-Finnish relations it went to meet the wishes of the Finnish government in the field of economic relations with the USSR.

Boheman says that the information of Comrade. Molotov about Finland is not sufficiently substantiated. The Swedes know well that the Finns do not want a war with the USSR. There are, of course, some adventurous elements among them, but they do not determine politics. Boheman knows Ryti well and had not so long ago a long conversation with him. He, Boheman, is convinced of the desire of the Finnish government to have peaceful relations with the USSR. Finland is too busy with her internal affairs: she needs to carry out a lot of work to restore her economy. Boheman can give a formal assurance that his government will do everything possible so that there are no anti-Soviet appearances from the Finnish side. The Soviet government was informed about Finland's military measures. Perhaps the Finnish government was also informed about military measures from the Soviet side and went in turn to take military measures. The Soviet Union is the largest power in Europe, it has nothing to fear, especially since the forces of the Soviet Union remain completely intact. Poor Finns cannot do anything to the Soviet Union.

Comrade Molotov replies that his information may be incomplete, but it is correct. Despite this, adds Comrade. Molotov, we can still be patient.

Recorded PODTSEROB

AVP RF, f. 06, op. 2, p. 2, d. 15, l. 90-94.

Source: Ministry of Foreign Affairs of the Russian Federation. Foreign policy documents. 1940-22 June 1941. XXIII: 1. No. 331. Moscow: Mezhdunar. otnosheniya, 1995.

[* Secretary General of the Ministry for Foreign Affairs, *Swed.* Kabinettsssekreterare]

SNTL:N ULKOASIAIN KANSANKOMISSAARI V.M. MOLOTOVIN KESKUSTELU RUOTSIN KUNINGASKUNNAN VARAULKOMINISTERIN* E. BOHEMANIN KANSSA

19. elokuuta 1940

Boheman, joka ilmaantui tapaamiseen Assarssonin** kanssa, kertoo, että hänen neuvottelunsa tov. Mikojanin kanssa lähenevät turvallisesti loppuaan. Ruotsin hallitus, joka kiinnittää tärkeää huomiota taloudellisten suhteiden kehittymiseen SNTL:n kanssa, on tehnyt useita myönnytyksiä saattaakseen neuvottelut hyvään lopputulokseen. Boheman olettaa, että hän kykenee vakuuttamaan hallituksensa hyväksymään sopimuksen sellaisena kuin miksi se on tarkoitettu. Hänen tehtävänsä helpottaisi, jos hän pystyisi sanomaan jotakin varmaa hallitukselleen koskien ruotsalaisten omaisuusintressejä Virossa, Latviassa ja Liettuassa. Nämä intressinäkökohdat ovat hyvin merkittäviä Ruotsille. Kolmen Baltian maan hallitukset ovat velkaa Ruotsin hallitukselle ja yksittäisille ruotsalaisille yhtiöille 35 miljoonaa kruunua. Virossa, Latviassa ja Liettuassa on tehtaita, jotka kuuluvat ruotsalaisille ja jotka nyt on kansallistettu. Näiden tehtaiden nimellisarvo ilman arvonalennusta on 30 miljoonaa kruunua. Nämä luvut ovat vain alustavia ja ne tarvitsevat lisäselvitystä. Ruotsin hallitus on valmis tekemään sopimuksen vahingonkorvauksesta ruotsalaisille omaisuusintresseille Baltian maissa. Boheman haluaisi saada vakuutuksia siitä, että SNTL:n hallitus harkitsee myönteisesti tätä kysymystä.

Todistuksena Ruotsin hallituksen hyvästä tahdosta Boheman viittaa esteettömään Baltian maiden kullan siirtoon Ruotsista SNTL:oon. Ruotsi teki tämän kullan osalta, koska sillä on täysi luottamus siihen, että Neuvostoliitto tulee kunnioittamaan sen oikeuksia ja intressejä.

Toveri Molotov vastaa, että Ruotsin hallituksen ei pidä katua sitä, mitä se kullan kanssa teki. Ruotsin vaatimuksia koskien tov. Molotov ilmoittaa, että hän ei ole selvillä niiden laadusta tai koosta. Kysymystä täytyy tutkia sitä ennen. Osaa Ruotsin lainojen määrästä on luultavasti käytetty SNTL:ää vastaan ja on selvää, että emme voi puhua niistä summista. Viron, Latvian ja Liettuan hallitukset eivät vielä ole tutkineet kysymystä Ruotsin vaatimuksista. Jotkin myönnytykset tässä kysymyksessä ovat mahdollisia ja toivottavia. Tov. Molotov lupasi puuttua asiaa päästäkseen selville Baltian hallitusten asenteista Ruotsin vaatimuksiin ja mahdollisuuteen joistakin myönnytyksistä heidän puoleltaan Ruotsin hyväksi.

Mitä tulee kauppaneuvotteluihin, parasta olisi, jos ne olisi saatettu loppuun. On toivottavaa, että kauppasopimus on suotuista molemmille maille sellaisena kuin se nyt on ja pannaan toimeen.

Boheman totesi, että on ilmeistä, ettei hän ei voi vaatia, että kaikki Ruotsin vaatimukset tulevat täysin tyydytetyksi. Ruotsin hallitus haluaisi nähdä, että kysymyksistä keskustellaan suotuisassa suunnassa neuvotteluissa neuvostoliittolais-ruotsalaisessa sekakomiteassa, jonkalainen ehdotetaan perustettavaksi. Boheman kiistää tov. Molotovin sanat siitä, että Ruotsin lainoja olisi osaksi käytetty SNTL:ää vastaan: Ruotsi myönsi lainoja täysin spesifioituihin rakennuskohteisiin. Esimerkiksi Latviassa vesivoimalaitos rakennettiin ruotsalaisilla lainoilla, se on paras Euroopassa, Virossa liuskeöljytehdas rakennettiin ruotsalaisella rahalla jne.

Tov. Molotov sanoi, että hän täytyy itsensä ensin perehtyä asiaan, jonka jälkeen on selvää, miten asia tulee hoitaa.

Boheman ehdottaa, että kun asiaa selvennetään Baltian hallitusten edustajille, tov. Molotov voisi saada apua Ruotsin vaatimusten listasta. Sellaisen luettelon Boheman voi esittää tov. Molotoville heti.

Tov. Molotov kieltäytyy luettelosta viitaten siihen, että sitä tarvitaan toisen vaiheen harkinnassa so. kun Viron, Latvian ja Liettuan hallitusten mielipide on selvinnyt ja ulkoasiain kansankomissariaatin edustajat ottavat tässä kysymyksessä yhteyttä niihin henkilöihin, jotka Ruotsin hallitus nimeää tätä varten. Kaikkein ensimmäiseksi on tarpeellista selvittää, minkälaisena Viron, Latvian ja liettuan hallitukset pitävät tarpeellisia myönnytyksiä. Tov. Molotov lupasi kiirehtiä kysymyksen harkintaa.

Kiittäen tov. Molotovia vastauksestaan Boheman ilmoitti, että Ruotsin hallitus, joka on kiinnostunut säilyttämään rauhan meidän puolellamme maapalloa, haluaisi tietää, minkälaisena tov. Molotov näkee suhteiden nykytilan SNTL:n ja Suomen välillä. Ruotsin hallitus haluaa Neuvostoliiton ja Suomen suhteiden olevan mitä parhaimmat ja on valmis auttamaan tässä.

Tov. Molotov vastaa, että puheessaan SNTL:n korkeimmalle neuvostolle 1. elokuuta, hän toi esille, että Neuvostoliiton ja Suomen hyvien suhteiden kehitys riippuu ensi sijassa Suomesta itsestään.

Suomen sotilaalliset toimet SNTL:n rajoilla ja SNTL:lle vihamieliset lausunnot, jotka tapahtuvat Suomen hallituksen piireissä, aiheuttavat SNTL:lle legitiimiä tuntemusta sekasorrosta. Esimerkiksi sellaiset lausumat, että ”sellainen ei ole suomalainen, joka alistuu Neuvostoliiton ja Suomen rauhansopimuksen luomalle tilanteelle” tai ”joka ei ole menetetyn palauttamisen kannalla”. Ei ole selvää, mitä suomalaiset haluavat saavuttaa sellaisilla toimintatavoilla ja keskusteluilla. Sellaiset keskustelut ovat käynnissä. Niin puhuu erityisesti Mannerheim.

Assarsson kiistää Mannerheimin revanššimielialan. Paasikivi kertoi Assarssonille, että Mannerheim puhui Neuvostoliiton ja Suomen sotaan vastaan. Kun Helsingissä keskusteltiin, tulisiko aloittaa sota SNTL:ää vastaan, vain Paasikivi ja Mannerheim äänestivät sotaan vastaan.

Boheman totesi, että hän on vakuuttunut, että Suomen väestön ylivoimainen enemmistö haluaa elää hyvissä suhteissa SNTL:n kanssa. Suomalaiset osoittivat tämän Tannerin erolla. Mitä tulee sotilaallisiin toimenpiteisiin SNTL:n rajoilla, eivätkö ne selity pelolla, josta on näinä päivinä tullut laajalle levinnyt ilmiö.

Tov. Molotov on samaa mieltä, että Suomen väestö ei halua sotaan SNTL:n kanssa, Minkään maan väestö ei halua sotaan. Mutta hallituspiireissä voi olla toisenlaisia mielialoja. Jos, kuten Assarsson sanoo, vain 2 henkilöä äänesti SNTL:n sotaan vastaan, eikö tämä todista seikkailuun taipuvien elementtien olemassaolon Suomen hallituksessa. Tanner ei hävinnyt täysin. Hän on vain vetäytynyt varjoihin, mutta hänellä on liittolaisia hallituksessa. Suomen hallitus inspiroi SNTL:lle vihamielisiä tunteita. Neuvostoliitto on selvillä sotilaallisista toimista Suomessa, mutta se ei ole tiedossa, mitä suomalaiset haluavat saavuttaa tällä tavoin. Suomen hallitus pelaa kaksilla korteilla: se näyttää taistelevan neuvostovastaisia tunteita vastaan, mutta se

tukee tosiasiallisesti niitä.

Mitä tulee neuvostohallituksen asenteeseen Suomea kohtaan se, parantaakseen Neuvostoliiton ja Suomen suhteita, lähestyi Suomen hallituksen toiveita taloudellisista suhteista SNTL:n kanssa.

Boheman sanoi, että tov. Molotovin tiedot Suomesta eivät ole riittävällä asiapohjalla. Ruotsalaiset tietävät hyvin, että suomalaiset eivät halua sotaa SNTL:n kanssa. Joukossa on aina seikkailuun taipuvia elementtejä, mutta he eivät päätä politiikassa. Boheman tuntee Rytin hyvin ja siitä ei ole pitkäkään aika kun hän puhui tovin tämän kanssa. Hän, Boheman, on vakuuttunut Suomen hallituksen halusta rauhanomaisiin suhteisiin SNTL:n kanssa. Suomi on täysin työllistetty sisäisten asioittensa kanssa: sen tulee tehdä paljon työtä palauttaakseen taloutensa. Boheman voi antaa muodollisen vakuutuksen siitä, että hänen hallituksensa tekee kaiken mahdollisen, jotta neuvostovastaisia esiintuloja ei tapahdu Suomen puolella. Neuvostohallitus on saanut tiedon Suomen sotilaallisista toimenpiteistä. Ehkäpä Suomen hallitus on myös saanut tiedon sotilaallisista toimenpiteistä Neuvostoliiton puolella ja ryhtyi puolestaan sotilaallisiin toimenpiteisiin. Neuvostoliitto on Euroopan suurin valtio, sillä ei ole mitään pelättävää, erityisesti kun Neuvostoliiton sotavoimat ovat täysin koskemattomat. Suomalaisparat eivät voi tehdä Neuvostoliitolle mitään.

Tov. Molotov vastasi, että hänen saamansa tieto voi olla epätäydellistä , mutta se on oikeaa. Tästä huolimatta, lisää tov. Molotov, voimme olla vielä kärsivällisiä.

Muistiin merkitsi PODTSEROB

AVP RF, f. 06, op. 2, p. 2, d. 15, l. 90-94.

Lähde: Venäjän Federaation ulkoministeriö. Ulkopolitiikan asiakirjoja. 1940-22. kesäkuuta 1941. XXIII: 1. No. 331. Moskova: Mezhdunar. otnoshenija, 1995.

[* Kabinettssekreterare, ** Ruotsin Moskovan lähettiläs 1940-43]